A°. 1844. MAANDAG DEN 10den JUNIJ. N°. 70.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Officieel Gedeelte.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, *den 7 Junij 1844.*

Heden zijn in *Ondertrouw* opgenomen: ELIAZER MOZES MORPURGO en SARA, ook noemende SELLIJ BUENO DE MESQUITA.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
A. WILDEBOER.

In-Officieel Gedeelte.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 9den dezer, het Schip Wilhelmina, Kapt. J. N. Klint, van Amsterdam, hebbende 31 dagen reis; Passagiers: Mejufvrouwen M. Vlier en Dauphine Heilbron, de Heeren Salomon Thienaais en A. H. Hermann Kegel.

UITGEKLAARD.

Den 7den dezer, de Nd. Am. Brik Grampus, Kapt John Sayward, naar Gloucester, lading: 370 vaten Malassie.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM:

Het Schip Adolph Frederik, Kapt. G. Zwanenburg. — Adres bij J. M. Samson. — Sluit 25 Augustus e. k.

VIA SARAMACCA NAAR ROTTERDAM:

Het Schip Vrouw Maartje, Kapt. P. Polderaart. — Adres bij J. M. Samson.

Publieke Veilingen.

Door en ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER.

Vrijdag den 7 Junij 1844.

Het HUIS en ERF, gelegen aan de *Grave Straat*, Nieuwe Wijk La. A. No. 13, aankomende den boedel A. J. SAMUELS. — *f* 8000. Mr. H. HEIJLIGERS privé en qq.

De GEBOUWEN, staande op den Domein grond de Wortelling Jacobs; aankomende het Gouvernement. — *f* 180. — De Wed. D. Sanches.

Van den 31sten Mei tot en met den 7den Junij 1844, zijn alhier in den Burgerlijken Stand ingeschreven als:

BEVALLEN: Den 29sten Mei, Hendrina Maria Herdigein, dochter. — Idem, Rachel de Leon, Echtg. van D. Aletrino, dochter. — Idem, Maria Catharina Nassenheim, zoon. — Den 30sten, Johanna Beeldsnijder, zoon. — Den 31sten, Helena Jacoba van Favereij, zoon en 1 Idem, Margaretha Elisabeth Buillah, dochter. — Den 1sten Junij, Heloise Stephanie Braij, Echtg. van wijlen Anthon Wharton White, dochter. — Den 3den, Henriette Wilhelmina Coutière, zoon. — Den 4den, Francina Elisabeth Anna Groenloo, dochter. — Den 5den, Sophietje Kleijberg, zoon.

OVERLEDEN: Den 30sten Mei, Anna Christina à Cohen, dochter van Johanna Maria Kleman, 20 jaren en 9 maanden. — Den 1sten Junij, Esther van Juda, 45 jaren. — Idem, Tam van Hazard van Emanuels, 26 jaren. — Den 5den, Klaas Douwes Dokter, kok aan boord van het Nederl. Schip Koning Willem, 26 jaren (verdronken.)

BEURSBERIGT VAN AMSTERDAM.

Den 6den Mei 1844.

KOFFIJ: De stilte welke sedert eenigen tijd in het artikel heerschte, is in de vorige week door meerdere levendigheid vervangen, hetgeen nog hier en daar tot vorige prijzen gelaten werd, vond gretig nemers en thans kan men ord. Java zelfs niet zonder moeite tot 22 c. vinden, goed ord. wordt op 22½ c. gehouden. Over het algemeen is de opinie tamelijk gunstig.

KATOEN: De stemming voor dit artikel blijft even lusteloos en zelfs voor dadelijke behoefte vertoont zich bijna geene vraag. Surin. wordt thans genoteerd op 28 a 38 c., dito kort 27 a 30 c., Sea Island 30 a 40 c., Nickerie 28 a 31 cts.

RUWE SUIKER: Buiten de in veiling verk. 390 v. Surin. is niets van belang omgegaan. Men noteert thans Surin. op *f* 19 a 24; O. I. *f* 21 a 34 en blond Havana *f* 23 a 32.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(*Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met 8 Mei 1844*)

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, *7 Mei.*

Men ziet hier, bij het paleis, toebereidselen maken, om den voor- en den achtergevel van dat gebouw met gaz te verlichten. Zes zeer prachtige ijzeren kolommen zijn daartoe op bevel en op kosten van wijlen onzen gewezen Koning Willem I, in de fabrijk den *Atlas*, van de Heeren Dixon en Co., op de Zoutkeetsgracht, Realen Eiland, gegoten geworden. Van deze kolommen, bestaande uit een driekantig, rijk versierd voetstuk, op hetwelk de met hetzelve vijf Nederlandsche ellen hooge schacht door drie gevleugelde leeuwen gedragen wordt, en die elk niet minder dan 2500 Nederl. ponden zwaar zijn, zullen er vier aan de voor- en twee aan de achterzijde van het paleis geplaatst worden. De teekening derzelve is, naar wij vernemen, vervaardigd door den Heer M. G. Tétar van Elven.

—Men wil dat het legaat, dat, zoo als bereids is gemeld, door wijlen Z. M. koning Willem Frederik aan de algemeene armen dezer stad bij uitersten wil geschonken is, de aanzienlijke som van *eene tonne gouds* zou bedragen, behalve een bijzonder legaat aan de gereformeerde diaconie.

DEN HELDER, *26 April.*

Woensdag den 24sten dezer heeft de aanbesteding van eene nieuwe kerk alhier plaats gehad, en is de bouwing aangenomen door den Heer P. Quant, mr. timmerman alhier, voor *f* 82 900. Binnen elf maanden moet dezelve voltooid zijn. De Hervormde gemeente zal alzoo binnen korten tijd eene tweede nieuwe kerk zien verrijzen, waaraan zij trouwens, uit hoofde van hare uitbreiding tot zes duizend zielen volstrekte behoefte heeft.

Met den 1sten Mei zal te Helvoetsluis in dienst worden gesteld Zr. Ms. brik de Snelheid, waarover het bevel zal voeren de luitenant ter zee 1ste klasse C. J. Eeg. Het etat-major is samengesteld uit den luitenant ter zee 1ste kl., kommandant C. J. Eeg; luit. ter zee 2de kl. 1ste offic. G. C. C. Pels Rijken; luit. ter zee 2de kl. J. H. Beelaerts, en luit. ter zee 2de klasse J. F. Koopman; adjunct-schrijver en administrateur H. O. G. Tuining, adelborst 1ste klasse W. E. van Dam van Isselt. Genoemde brik zal zoo spoedig mogelijk zeilree worden gemaakt, en zal de reis naar de Middellandsche zee mede maken met de schepen, welke tegen den 20sten Mei uit Vlissingen derwaarts zullen stevenen, onder bevel van Z. K. H. Prins Hendrik.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, *29 April.*

De leeraar bij de Duitsche Luthersche gemeente van de Goodmansfield-kerk alhier, Ds. Cappel, bragt den 18den dezer bij de politie kommissaris Norton klagten in over het schandelijk bedrijf van sommige ontaarde Duitschers, die het zich tot eene kostwinning maken, aan arme Duitsche huisgezinnen hunne kinderen onder allerlei beloften af te troggelen, en deze dan naar Engeland over te brengen, om hen aldaar tot bedelen, bezemverkoopen, de tambourine te slaan, enz. voor hunne rekening te gebruiken. Als de meest onmiddellijke aanleiding tot zijne klagte, voerde Ds. Cappel aan, dat, vóór weinige dagen een Duitsch meisje van 14 jaren, om hare belijdenis te leeren, zich tot hem gewend had, en hem over de behandeling, welke zij van haren *Heer*, zekere Philip Winter, ondervond, en over diens zedeloos levensgedrag zoodanig ergerlijke mededeelingen gedaan had, dat hij, na inwinning van nadere berigten, zich thans genoopt zag, de zaak ter kennis der politie te brengen. Tevens stelde de geestelijke het meisje zelve voor en vorderde van haar, dat zij datgene, wat zij hem had medegedeeld, thans ten overstaan van den Heer Norton zoude herhalen. Het meisje, dat tamelijk goed Engelsch sprak, verhaalde, dat, nu vier jaren geleden, Winter tot hare, in Frankfort wonende, arme ouders gekomen was, en aangeboden had, haar voor een jaar mede naar Engeland te nemen, in Londen haar den kost, kleeding en 10 sh. loon te geven, en, na verloop van het jaar, haar òf zelf weder terug te brengen, òf haar kosteloos weder te huis te zenden. Een geschenk van ettelijke schillings had de ouders tot bewilliging overgehaald. Met Winter in Engeland aangekomen, werd nu het meisje door hem, jaar in jaar uit, met nog 13 andere Duitsche meisjes van gelijken ouderdom, die op dezelfde wijze in Winter's zoogenaamde dienst gekomen waren, in Londen en op het land rondgezonden, deels om te stelen, deels bezems te verkoopen en op de tambourine te spelen. Zij bragt dagelijks ten minste 18 pence, op kermistijden soms wel 14—18 sh. te zamen, welke zij haren Heer tot op de laatste farthing moet afgeven. Bragt zij minder geld dan haar Heer verwacht had zoo werd zij, even als de andere meisjes in het zelfde geval, duchtig geslagen, terwijl zij allen slechts het karigst toebedeelde en geringe voedsel van hem ontvingen. Winter leidt, naar de verklaring van dit meisje, van het geld hetwelk de meisjes voor hem verdienen moeten, een losbandig, ontuchtig leven, is dikwijls beschonken en verkeert met ligte kooijen; ook heeft hij reeds verscheiden malen, wegens in dronkenschap bedrevene gewelddaden, gevangenisstraf ondergaan. Ten slotte zeide het meisje nog, dat Winter haar even zoo min geld tot hare terugreis naar Duitschland, als tot ondersteuning harer arme

ouders had willen geven. De geestelijke voegde nog bij hare verklaringen, dat Winter twee broeders in Londen had, die vol maakt hetzelfde handwerk drijven. De een houdt 16 meisjes en 2 jongens, die voor hem moeten bedelen en welke hij op het schromelijkst mishandelt. De politie-beambte gaf zijn leedwezen te kennen, dat hij tegen zoodanige schanddaden, vermits geene aanklagte wegens kinderroof bestond volstrekt niets ter beteugeling of onderdrukking kon uitrigten; maar hij hoopte, dat derzelver openbaarmaking in de dagbladen het krachtigste middel zoude zijn, om aan deze ergerlijke wandaden een einde te maken. De geestelijke nam afscheid, na alvorens nog berigt te hebben, dat hij het meisje, welks klagten hem hier gebragt hadden, in een ordelijk huisgezin eene plaats als dienstbode verschaft had, alwaar het haar, zoo hoopt hij, wèl zou gaan.

FRANKRIJK.

Parijs, 30 April.

Sedert ettelijke dagen spreekt men wederom van diplomatische onderhandelingen, betrekkelijk het huwelijk der koningin Isabella II en men beweert dat de kabinetten van Londen en Parijs thans zijn overeengekomen, om het aanzoek van den oudsten zoon van Don Carlos te ondersteunen. Er moet geene kwestie meer wezen van eenen prins uit Napelsche huis. Tusschen de kabinetten van Parijs, Londen en Madrid wordt sints eenigen tijd drukke briefwisseling over deze zaak gehouden; intusschen schijnt men te Madrid te aarzelen met het nemen van een besluit dienaangaande, uit vrees dat eene algemeene uitbarsting van ontevredenheid daarvan het gevolg kan wezen. Hoe dit zij, de Heer Munoz, echtgenoot der koningin Christina heeft sedert Hoogstderzelver terugkomst in Spanje reeds driemaal als koerier de reis gemaakt van Madrid naar de Tuilerien.

— De Sultan van Marocco heeft, indien men brieven uit Gibraltar van 8 dezer mag gelooven, den heiligen oorlog tegen de ongeloovigen geproclameerd; 40.000 man ligte kavallerie zouden nabij de kust worden gestationeerd; zij zouden in oogenschouw worden genomen en nieuwe wapenen ontvangen. De Keizer van Marokko schijnt dus eenen aanval der Spaanjaarden te verwachten.

Blijkens de berigten uit Madrid van 19 April is daar thans de zaak der Heeren Madoz en Ladron de Guevara in behandeling genomen. Men gelooft dat de infant Henri, hertog van Sevilie, deel zal nemen aan de expeditie tegen Marocco. De dagbladen van Barcelona dd. 20 dezer, melden, dat de koningin en hare moeder benevens de infante inderdaad te Caldas (Catalonie) worden verwacht.

DUITSCHLAND.

Van den Donau, 15 April.

Men hoort nog wel hier en daar van onderhandelingen spreken, die met betrekking tot eene huwelijksverbindtenis tusschen de Koningin Isabella van Spanje en den oudsten zoon van Don Carlos, gezegd worden in gang te zijn; dezelve worden echter geenszins, gelijk sommige lieden genegen zijn te onderstellen, van wege het kabinet der Tuilerien en door hetzelve na bestaande personen, ook zelfs slechts in het geringste ondersteund, maar ontmoeten veeleer juist aan die zijden den meest beslisten tegenstand. Naar hetgeen men van gewoonlijk wèl onderrigte personen verneemt, schijnt het dat nog voor de terugreis der Koningin-moeder, Maria Christina, uit de Fransche hoofdstad naar Spanje, de wezentlijke punten met betrekking tot de toekomstige uithuwelijking harer beide dochters, de Koningin Isabella en de Infante Louisa, reeds waren vastgesteld geworden. In ieder geval zou de tijd der uithuwelijking nog voor omstreeks een jaar worden uitgesteld. Het hof der Tuilerien is gewoon, in alle zaken geenszins met overijling maar veeleer langzaam, doch daarom met des te meer zekerheid te werk te gaan. De tusschentijd zoude er toe besteed worden, deels om de erkenning der Koningin Isabella ook van wege de Noordsche groote mogendheden te verkrijgen, deels om het uit den weg ruimen van alle die tegenbedenkingen tot stand te brengen, welke strijdig met de eigenlijke wenschen van het Tuilerienkabinet, met opzigt tot het huwelijk der Koningin Isabella kunnen vooruitgezien worden, en die ook ten deele reeds publiek bekend zijn geworden. Met betrekking tot de huwelijkskwestie zouden namelijk in Parijs met de Koningin-moeder, Maria Christina, twee ontwerpen in definitieve beraadslaging zijn genomen: vóór alles zou men trachten eene echtverbindtenis tusschen de Koningin Isabella met den Hertog van Aumale mogelijk te maken. Mogt dit plan niet te verwezentlijken zijn, dan zoude deze Prins met de Infante Louisa in het huwelijk treden; in dit geval zoude de Koningin Isabella zelve eenen gemaal bekomen, van wien men zou aannemen kunnen, dat hij noch naar eene overwegende stelling streven, noch over het algemeen zich tegen den Franschen invloed verzetten zoude. Voor de juistheid dezer mededeelingen schijnt allezins tot dus verre de loop der zaken volkomen waarborg te geven. Niet minder zeker is het echter ook, in allen gevalle, dat deze ontwerpen, het een zoowel als het ander, met niet geringe moeijelijkheden zullen te kampen hebben, en dat de hoofdbezwaren tegen derzelver volvoering minder van de zijde der noordsche groote mogendheden, dan wel van de zijde van Engeland zullen komen.

Berlijn, 25 April.

Van Vidocq's *ware Parijsche verborgenheden* is alhier bij den boekverkooper Voss eene Duitsche vertaling uitgekomen, van welke reeds de eerste aflevering voor ons ligt. Dit werk heeft tegenover de verborgenheden van Parijs, door Eugène Sué, dit vooruit, dat deszelfs inhoud op wezentlijke daadzaken berust, welke door Vidocq in een zeer bekoorlijken en wegslependen stijl zijn beschreven. De Vossische Buchhandlung heeft door een kontract met Vidocq, zich de uitsluitende uitgave van zijn werk, zoowel in het Fransch als in het Duitsch, verzekerd. Het derde hoofdstuk, in de reeds verschenen eerste aflevering, met het opschrift: *De arristocratische spitsboeven*, zal, meenen wij, den lezers niet onbelangrijk zijn. Daarin komt onder anderen het volgende voor: » De vereeniging van voorname dieven bestaat uit een te zamenkleven van menschen, die, in den oorlog, welken zij aan de menschelijke maatschappij verklaard hebben, zich wederkeerig bewijzen van toewijding en getrouwheid hebben gegeven, en die eene soort van dieverij, welke zij zich tot de hoogste volmaaktheid hebben eigen gemaakt, of welke zij uitgevonden hebben, reeds sedert geruimen tijd uitoefenen. In eenen tijd, die nog niet zoo zeer verre achter ons ligt, hadden de voorname spitsboeven hunne eigene wetten, die wel is waar, in geene wetboeken beschreven waren, maar die toch stipter werden nageleefd, dan de meeste wetten, naar welke onze maatschappelijke orde wordt bestuurd. Den voornamen gaauwdief ontmoet men overal. Nu eens kleedt hij zich als een elegant, dan weder in een' werkmanskiel. Zijn kostuum rigt zich steeds naar eisch der oogenblikkelijke voorkomende omstandigheden. De spraak en toon der groote wereld is hem even gemeenzaam, als die der galeiboeven en van het tuchthuis. Eene begaafdheid, welke men hem niet kan betwisten, is die van eenen uitstekenden advocaat, juist zoo als omgekeerd, in den regel, doorgaands de advocaten ware gaauwdieven zijn; hij verzet, om zoo te spreken geene schrede zonder het wetboek in de hand te hebben, en heeft hij zich op eene bijzondere soort van dieverij toegelegd, dan bereikt hij daarin spoedig eene zoodanige bekwaamheid, dat hij, in zekeren zin, nimmer te duchten heeft, betrapt of gestraft te zullen worden." — Verbazing moet het wekken, als men bl. 45 leest: » Men vindt in de hoogste kringen, in de voornaamste en uitgelezenste klasse der maatschappij menschen, die uit de galeijen of andere tuchthuizen des rijks voortkomen. Met elken voetstap, die men in eenen salon voortzet, kan men met des elboog tegen eenen gaauwdief, eenen struikroover, ja zelfs eenen moordenaar aanstooten."

Te Paramaribo, bij J. J. ENGELBRECHT.